

[Indenrigsministeren]

sådan? Vi ville vel alle sammen, uanset hvilke partipolitiske og andre synspunkter vi havde, sige: det vil vi ikke have.

Men enhver kan se, at det ville blive fuldstændig grotesk, hvis man forestillede sig – hvad man altså kan forestille sig – at samtlige kommunalbestyrelser og byråd i dette land ville vedtage at sige ja til at være atomvåbenfri. Enhver kunne se, at en sådan vedtagelse over hele landet ville være en umulig beslutning, fordi folketinget altid har mulighed for overordnet at tilintetgøre en sådan beslutning, hvorefter man – i virkeligheden i den bedste mening – ville have stukket befolkningen blå i øjnene. Det synes jeg faktisk ville være synd, og det kunne være en af begrundelserne for at sige, at det ikke er en ting, som kommunalbestyrelserne skal drøfte. De ting, kommunalbestyrelserne skal drøfte, bør være ting, som de virkelig kan have indflydelse på.

Til hr. Løvig Simonsen kan jeg sige, at en sådan beslutning naturligvis ikke ville være retsgyldig, for så vidt som folketinget kunne omstøde den fra den ene dag til den anden. Jeg har sagt, at der er to ting i dette her. Man kan drøfte dette spørgsmål, hvis der er konkrete planer om eller sandsynlighed for arealanvendelse til atomare anlæg. Hvis folketinget har besluttet, at der i den og den kommune skal bruges arealer, vil der være en indfaldsvinkel, som jeg sagde forleden dag, til at drøfte spørgsmålet. Men så længe folketinget ikke har taget disse beslutninger, vil der ikke være anledning til det. Det, forslagsstillerne kommer med forslag om, er at drøfte spørgsmålet i almindelighed, som jeg sagde, og altså give udtryk for, at her hos os vil vi have atomvåbenfri zone. Men sådan en almindelig debat om det spørgsmål kan man ikke tage i kommunalbestyrelsen. Det kan man, som jeg sagde, lave om, men det mener jeg altså ikke ville være rimeligt.

Fru Ebba Strange spurgte, om jeg havde talt med Information. Det har jeg ikke. Jeg har overhovedet ikke set den artikel, som blev omtalt, og jeg har altså heller ikke udtalt mig. Jeg kan efter det, jeg har sagt her, bekræfte, at fru Ebba Strange har forstået det, jeg sagde den 20. april, rigtigt.

Aase Olesen (RV):

Jeg kan være meget enig i meget af det, som indenrigsministeren sagde her i sidste omgang, blot ikke, at det skulle være at stikke nogen som helst folk blå i øjnene, at man vedtog, at man ville have sin kommune til at være atomvåbenfri zone. Så tossede er folk da ikke, heller ikke kommunalpolitikere eller radikale borgmestre, at de ikke ved, at det er folketinget, der overordnet afgør sådan noget. Men det er dog en meningstilkendegivelse. Sagen er vel, at det ville genere nogle andre herinde meget mere, hvis alle kommuner i landet vedtog, at de ville være atomvåbenfri zone. Det er vel det, der er i vejen. Det ville genere nogle partier herinde, for hvad ville man egentlig gøre? Det var egentlig det, jeg ville spørge ministeren om: hvad gør man ved Nykøbing Falster og Svinninge? Man kan vel ikke gøre andet end at sige nå, og det er da en meget udmærket meningstilkendegivelse. Det kan da ikke genere nogen som helst. Der er da ingen mennesker, hverken i Svinninge eller i Nykøbing Falster eller i Århus, der tror, at det er noget, de selv afgør. Derfor kan de godt have lov at diskutere de ting og komme med den meningstilkendegivelse.

Jeg vil spørge ministeren: hvordan kan det være, at man nogle steder kan få tinglyst sin have som atomvåbenfri – det er, så vidt jeg ved, gået igennem på nogle dommerkontorer – mens man ikke kan få lov at gøre det som kommunalbestyrelse?

Endelig vil jeg spørge – jeg tror, jeg fik spurgt i første omgang; ellers vil jeg gøre det nu –: kan man ikke sige, at det at skulle bo op og ned ad en havn eller en militærflughavn kunne give anledning til at markere, at dér ønsker man ikke atomvåben i en krisesituation?

Birthe Hansen (SF):

Jeg vil spørge indenrigsministeren, hvordan indenrigsministerens holdning kan være sådan, at man siger, at man er bange for, at det er i kommunalbestyrelserne, den brede debat skal finde sted. Det er jo slet ikke det, der ligger i beslutningsforslaget. Der ligger en hjemmel til, at de mennesker, der ude i kommunerne er bange på grund af den debat, de har haft, kan henvende sig til kommunalbestyrelsen med krav om via kommunalbestyrelsen at få gjort deres område til